

کَدِیْبِ ضَیْفِ اَبْرَارِ

حدس‌هایی
در فلسفه‌ی وجود جمعی
مرتضا کربلایی‌لو

سرشناسه:	کربلایی نو، مرتضی، ۱۳۵۶ =
عنوان و نام پدیدآور:	حدیث ضیف الراهیم: حدس‌هایی در فلسفه‌ی وجود جمعی مرتضی کربلایی نو،
وضعیت نشر:	تهران: افراز، ۱۳۸۹
مشخصات ظاهری:	۹۶ ص
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۲۴۳-۱۱۵-۱
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیا
موضوع:	هستی‌شناسی (فلسفه اسلامی)
موضوع:	حکمت متعالیه
زده‌بندی کنگره:	۱۳۸۸ ک ۵۵ ۵۵ BP
زده‌بندی دی‌رجی:	۱ ۱۸۹
شماره کتابشناسی ملی:	۱۸۳۶۳۴۷

انتشارات افراز

ناشر برگزیده‌ی تئاتر، ادبیات نمایشی و ادبیات داستانی ۱۳۸۸

دفتر مرکزی: فلسطین جنوبی، خیابان وحید نظری، بن‌بست افشار، پلاک ۱، واحد ۵، تلفن: ۶۶۴۰۱۵۸۵

مرکز پخش: ۶۶۹۷۷۱۶۶

فروشگاه مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، تقاطع خیابان وحید نظری،

«کتاب‌فروشی تخصصی هنر و ادبیات افراز» تلفن: ۶۶۴۸۲۴۵۵

وب‌سایت و فروشگاه اینترنتی: www.afrazbook.com

E-mail: info@afrazbook.com

حدیث ضعیف ابراهیم

حدس‌هایی در فلسفه‌ی وجود جمعی

مرتضا کربلایی‌لو

نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۹

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

طراح جلد: صالح تسیحی

گرافیک و آرایش صفحات: یاسین محمدی / آتلیه افراز

لیتوگرافی / چاپ / صحافی: ترنج / تصویر / بکتاف

قیمت: ۳۳۰۰ تومان

تمام حقوق این اثر برای انتشارات افراز محفوظ است.

هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله،

چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیک، فیلم، نمایش و صدا نیست.

این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

پیشگفتار

اصطلاح «وجود جمعی» را نگارنده برای اولین بار در آثار ملاصدرا دید. هرچند در آثار عرفانی پیشین نیز هست مانند بسیاری مفاهیم دیگر که در نظام فلسفی حکمت متعالیه راه کرده است. این که وجود جمعی چیست در رساله خواهد آمد و گفتنی است که ربطی به مباحث علم الاجتماع ندارد. فیلسوفان اسلامی اندیشه‌ای دشوار دارند که ویژه‌ی ایشان است و مرهون توجه‌شان به وجود جمعی و توجه به وجود جمعی میسر نیست مگر برای جان‌هایی که مجرد گشته‌اند. تاریخ فلسفه‌ی اسلامی تاریخ آشنایی با «مجرد» است. اما وجود جمعی از فرط آشکاری در پنهانی است. دوستی و دشمنی با وی نیز در نهایت پنهانی است.

ما در این رساله از سر دوستی با وجود جمعی
بارده پاره و کوتاه سخن گفتیم، یعنی بر «حدس»
تکیه زدیم. چه، سخن اینجا در باره‌ی امر مجرد
است و به قول ابن سینا جان از آن حیث که
مجرد است کار و بارش حدس است و فکر از
کدورت جان ناست. لذا سخنان ما این جا «آنی»
است و همچون حدس، می‌جهند و بر مناری
می‌افتند گردان حول وجود جمعی. شاید به دل
آن کسی ننشیند که می‌خواهد «تدریجی» باشد
و آهسته در یک خط مستقیم گام برند. شاید
برایش سرگیجه بیاورد. تنها توصیه به خوانندگی
این رساله این است:

حدس بزن!